

DARMO 1/2 ROUTI - IV.

ĀĀEtrtek, 26 ĀĀervenec 2018

4. KoĀka ĀĀenda NĀco se mihlo za oknem naĀjeho pĀTMĀ-zemnĀ-ho ateliĀ^ĀrovĀ^Āho bytu a hned to zase zmizelo. ChvĀ-li nic a najednou sedĀlo na parapetu odrostlejĀ^Ā mourovatĀ^Ā kotĀ a mĀ^Āouklo na pozdrav. SkoĀilo do mĀ^Āstnosti a zvĀ^ĀdavĀ se rozhlĀ^Ādlo. VĀ^Ābec mu nevadilo, Ā^{3/4}e tam stojĀ-m a Ājlo prozkoumat misky, kterĀ^Ā mĀ^Ā Ā molek pod oknem. Ten leĀ^{3/4}el na kĀTMesle stoĀ^ĀenĀ^{1/2} do klubĀ-Āka a nevĀ^ĀdĀ^Āl o svĀ^ĀtĀ. ĀĀ^ĀVstĀ^Āijvej lenochu, mĀ^Āime nĀ^ĀvĀ^ĀitĀ^Āvu, ĀĀ^Ā dloubla jsem do kocoura. LĀ^ĀnĀ se protĀ^Ājhl a pak uvidĀ^Āl vetĀTMelce.

VyskoĀil na vĀ^Ājechny Ā^ĀtyĀTMi, ale zĀ^Āstal stĀ^Āit a jen po mnĀ^Ā tĀ^ĀzavĀ^Ā koukal. VykroĀila jsem pomalu smĀ^Ārem ke kotĀ^Āti a Ā^Āekala, Ā^{3/4}e okamĀ^{3/4}itĀ^Ā uteĀ^Āe. Hrdina Ā molek se pĀTMikrĀ^ĀenĀ^Ā sunul za mnou. ZvĀ^Ā-ĀTMĀ^Ātko nejenĀ^{3/4}e neuteklo, ale klidnĀ^Ā se nechalo Ā molkem oĀ^Āichat, otĀTMelo se mi o nohy, pak znovu mĀ^Āouklo a odeĀ^Ālo oknem.

ĀĀ^ĀVypadal jak kocour ĀĀenda, kterĀ^Āho mĀ^Āli vloni u tety v NetkovicĀ^Ā-ch, pamatujeĀ^Ā se na nĀ^Āij? ĀĀ^Ā popisovala jsem pozdĀ^Āji Michalovi nezvanĀ^Āho hosta. NeubĀ^Āhla ani pĀ^Ālhodina a ĀĀenda byl zase na oknĀ^Ā. Ten den jeĀ^ĀitĀ^Ā tĀTMikrĀ^Āit a pĀTMi poslednĀ^Ā-nĀ^ĀvĀ^ĀitĀ^ĀvĀ^Ā se klidnĀ^Ā natĀ^Ājhl na koberec a zdĀTMĀ^Ā-mnul si. To zvĀ^Ā-ĀTMĀ^Ātko se prostĀ^Ā rozhodlo, Ā^{3/4}e u nĀ^Āis bude bydlet.

ĀĀ^ĀSice vypadĀ^Ā jako ĀĀenda, ale je to koĀka, ĀĀ^Ā oznĀ^Āmila jsem po bliĀ^{3/4}Ā^Ā-m zkoumĀ^ĀinĀ^Ā-pod ocĀ^Āiskem.

ĀĀ^ĀTak to mĀ^ĀĀ^{3/4}e bĀ^{1/2}t ĀĀ^ĀtaĀĀ^Ā ĀĀenda, ĀĀ^Ā zavolal Michal z atelieru.

NestaĀila jsem se divit. ĀĀekala jsem protesty a Ā^{3/4}Ā^ĀdnĀ^Ā se nekonaly. MoĀ^{3/4}nĀ^Ā si Michal ĀTMekl, Ā^{3/4}e uĀ^{3/4} je to jedno, jestli se nĀ^Āim pod nohama motĀ^Ā jedna koĀka nebo dvĀ^Ā. RadĀ^Āji jsem se neptala, aby si to jeĀ^ĀitĀ^Ā nerozmyslel. JenĀ^{3/4}e druhĀ^{1/2} den jsem to stejnĀ^Ā nevydrĀ^{3/4}ela a vysvĀ^ĀtlenĀ^Ā- bylo pĀTMekvapivĀ^Ā. Michal nemohl pĀTMenĀ^Āst pĀTMes srdce, Ā^{3/4}e jsem nechala Ā molka vykastrovat. ZĀTMejmĀ^Ā nĀ^ĀjakĀ^Ā sameĀ^ĀkovskĀ^Ā solidarita. ZdĀ^Āl se mu najednou smutnĀ^{1/2}, lenivĀ^{1/2} a bez smyslu Ā^{3/4}ivota. Usoudil, Ā^{3/4}e mu spoleĀ^Ānost dalĀ^Ā- koĀky prospĀ^Āje.

ĀĀ^ĀProĀ^Ā se na mĀ^Ā tak mraĀ^Ā-Ā^Ā, Michale? ĀĀ^Ā zeptala jsem se pĀTMi pohledu na jeho svraĀ^ĀitĀ^ĀĀ^Ā Ā^Āelo.

ĀĀ^ĀJĀ^Ā jsem si jen pĀTMedstavil, kdybys nĀ^Āco takovĀ^Āho provedla mnĀ^Ā. No hrĀ^Ā-za! ĀĀ^Ā

ĀĀ^ĀNeboj, zlato, pokud si nezaĀ^ĀneĀ^Ā znaĀ^Ākovat dveĀTMe a okna jako Ā molek, nic ti nehrozĀ^Ā, ĀĀ^Ā ujistila jsem ho. ĀĀ^Ā mĀ^ĀĀ^Ā pravdu, tĀTMeba ho ĀĀenda troĀ^Āku rozveselĀ^Ā. ĀĀ^Ā

NaĀ^Āje Ā^ĀelmiĀ^Āky tvoĀTMily velmi nesourodou dvojici. SiamskĀ^{1/2} kocour Ā molek byl Ā^ĀlechtĀ^ĀnĀ^Ā gauĀ^ĀovĀ^Ā ozdoba a ĀĀenda naopak typickĀ^Ā koĀka domĀ^ĀcĀ^Ā, kterĀ^Ā dosahovala sotva tĀTMetiny Ā molkovy velikosti. PĀTMesto ho doslova adoptovala a jĀ^Ā bych nevĀ^ĀĀTMila, jak Ā^ĀĀ^{3/4}asnĀ^Ā zĀ^ĀĀ^{3/4}itky mĀ^Ā v budoucnu Ā^ĀekajĀ^Ā- pĀTMi pozorovĀ^ĀinĀ^Ā- tohoto zvĀ^Ā-ĀTMecĀ^Ā-ho druhu.

ÄËenda

vyÄ¾adovala, aby to okno, kterÄ½m k nÄjim poprvÄ© pÄ™iÄ¼ila, bylo stÄ¼le aspoÄ^ pootevÄ™enÄ©. Jinak u nÄj sedÄ¼la a nepÄ™etrÄ¼itÄ¼ mÄ^oukala. Vedlo do vnitrobloku, kde bylo pÄ¼ir stromÄ¼, zÄ¼ihonkÄ¼ a suÄ¼ijÄ¼kÄ¼ na prÄ¼idlo, takÄ¼e pokud zrovna nemrzlo, zÄ¼stÄ¼valo otevÄ™enÄ© a dostalo nÄjzev â€žkoÄ¼iÄ¼Ä¼- oknoâ€œ. ÄËenda kaÄ¼dou chvÄ¼li nÄ¼kam odbÄ¼hala a lÄ¼kala Ä¼ molka s sebou. DÄ™Ä¼ve nikdy sÄ¼im ven nechodil, ale nebrÄ¼nila jsem mu, pÄ™ipadalo mi to pÄ™irozenÄ¼jÄ¼Ä¼-, neÄ¼ ho zavÄ¼rat v bytÄ¼. SnaÄ¼il se mazanou a svÄ¼taznalou ÄËendu napodobovat, ale byl velmi opatrnÄ½. NejdÄ™Ä¼ve ji jen pozoroval z parapetu. Potom se osmÄ¼lil a skoÄ¼il do zahrady. Dlouho se prochÄ¼zel jen pod oknem a kaÄ¼dou chvÄ¼li mÄ¼ volal, protoÄ¼e kdyÄ¼ mÄ¼ vidÄ¼l, byl klidnÄ¼jÄ¼Ä¼-. Pak najednou zmizeli oba. V duchu jsem se s kocourem louÄ¼ila a uÄ¼ jsem ho vidÄ¼la pÄ™ejetÄ©ho nebo ukradenÄ©ho. NaÄ¼itÄ¼stÄ¼- ho ÄËenda po chvÄ¼li pÄ™ivedla v poÄ™Ä¼dku nazpÄ¼t.

Po pÄ¼ir dnech jsem dokonce mohla Ä¼plnÄ¼ zruÄ¼it koÄ¼iÄ¼Ä¼- zÄ¼ichod, neboÄ¼ ÄËenda zÄ™ejmÄ¼ Ä¼ molkovi vysvÄ¼tlila, Ä¼e takovÄ© vÄ¼ci se doma nedÄ¼lajÄ¼-. VlastnÄ¼ jim zÄ¼staly jen misky ve vÄ¼klenku pod oknem, do kterÄ½ch jsem jim pÄ¼knÄ¼ podstrojovala. ÄËenda si navÄ¼c samostatnÄ¼ vylepÄ¼ovala jÄ¼delnÄ¼Ä¼ek, protoÄ¼e umÄ¼la lovit. KaÄ¼dou chvÄ¼li pÄ™inesla ptÄ¼iÄ¼ka nebo myÄ¼jku a pokaÄ¼dÄ© nejdÄ™Ä¼ve pÄ™edvedla jakÄ½si zvlÄ¼jÄ¼tnÄ¼-rituÄ¼lnÄ¼- tanec na oslavu koÄ™misti, kterou si pak odnesla k miskÄ¼m a slupla. KdyÄ¼ se v tu chvÄ¼li Ä¼ molek pÄ™iblÄ¼Ä¼il, jako Ä¼e by taky kousek ochutnal, hned se po nÄ¼m varovnÄ¼ ohnala.

â€žTo je pÄ™Ä¼-roda, Helenko,â€œ konejÄ¼il mÄ¼ Michal, kdyÄ¼ vidÄ¼l, jak se snaÄ¼Ä¼m ÄËendu vyhnat ven i s Ä¼lovkem.

â€žAle jÄ¼ nechci vidÄ¼t, jak se pÄ™Ä¼-roda vzÄ¼jemnÄ¼ poÄ¼Ä¼rÄ¼,â€œ zakrÄ¼vala jsem si oÄ¼i a ucpÄ¼jvala uÄ¼i.

V tÄ© dobÄ¼ jsem pracovala pÄ™evÄ¼Ä¼nÄ¼ doma, tak se dal udrÄ¼et dostateÄ¼nÄ½ poÄ™Ä¼dek, ale kdyÄ¼ jsme tÄ™eba vedli domÄ¼ nÄ¼vÄ¼jtÄ¼vu, pod rÄ¼znÄ½mi zÄ¼minkami jsme vbÄ¼hali do bytu s pÄ™edstihem a rychle likvidovali pÄ™Ä¼-padnÄ© pozÄ¼statky koÄ¼iÄ¼Ä¼- hostiny. SlabÄ¼Ä¼- nÄ¼tury by nemusely pÄ¼ir myÄ¼Ä¼ch hlaviÄ¼ek u misky rozdÄ¼chat.

Bylo

nedÄ¼lnÄ¼- odpoledne a my jsme doma umÄ¼rali vedrem. Teploty uÄ¼ Ä¼tvrtÄ½ den Ä¼plhaly k pÄ¼tatÄ™icÄ¼tce a Ä¼lovÄ¼k nevÄ¼dÄ¼l, kam by se pÄ™ed protivnÄ½m horkem schoval. U vody jsme se spÄ¼lili uÄ¼ v sobotu, tak nÄ¼s to nikam netÄ¼hlo.

â€žKrÄ¼lovstvÄ¼- za klimatizaci!â€œ kvÄ¼lel Michal.

â€žNebo

aspoÄ^ za dlouhÄ© zÄ¼vÄ¼sy.â€œ

â€žProÄ¼,

tobÄ¼ nestaÄ¼Ä¼- zataÄ¼enÄ© Ä¼aluzie?â€œ

â€žAle ano, jen jsem si vzpomněla na Itálii. Jednou mě tam v létě pozvali na návštěvu do rodiny a koukala jsem, jak to mají vymyleně. V době si sestry zatahují tyčky, které jsou dlouhé tak, že se vylejje po zemi. Potom vezmou lavory se studenou vodou a nacpou do nich konce těch závitů. Textil nasávine vodu a ta se odpařuje do vzduchu.â€œ

â€žHm, to je skvělá systém. My si máme čeme dělat do laboru akorát nohy,â€œ konstatoval Michal.

â€žVidíš,
to máme čemeâ€œ, vyskočila jsem z křesla, â€žale máme jen jeden, tak si je tam strážme oba.â€œ
V televizi začala detektivka a na nás musel být chvatný pohled. Křesla přišunuté k sobě, nohy ve vodě a v rukou misky se zmrzlinou. Koukali jsme na Columba, vachtaje u toho spokojeně palci.

â€žHele, podvej! Co to máš?â€œ vztyčil se najednou Michal v laboru.

â€žCo?
Kdo? Počkej, neblázní, vady to vylíže!â€œ

Pak jsem
i já uviděla molka, jak si pyšně vykračuje s myšičkou v tlamě.

â€žOna u
ho to taky naučila,â€œ vzdychla jsem.

Á molek se nám přišel s úlovkem pochlubit. Položil mě na podlahu a čekal na pochvalu. Než jsem se nadechla k proslovu, stalo se něco nečekaného. Myšička sebou přikrčí mrskla, rozhlédla se a prchla do kouta. Překvapeně Á molek vyrazil za námi a chtěl ji chytit. Nevěděla bych, co dokáže pud sebezáchovy. Jakmile se kocour přiblížil, myšička najednou vypískla a vyskočila asi dvacet centimetrů vysoko. Á molek se zastavil uprostřed pohybu a zůstal. Vtom myšička vyskočila ještě jednou, ale tentokrát proti kocourovi, zakousla se mu do kůže na krku a zůstala tam viset. Á molka chytil úplně amok a začal zbýsle lítat okolo městnosti. Chvělemi to bral doslova po zdech. Když se mu konečně podařilo toho rozčleněho hlodavce setřít, měl přitom od těch chvělích obrovský respekt. Nehodlal se u ani přiblížit k rohu, kam se myšička znova vmláčila a čekala, co bude dál.

Vážně se to seběhlo tak rychle, že jsme s Michalem jen vyjeveně zůstali. Natáhla jsem se pro ručník, abychom konečně mohli opustit labor. Stejně však u bylo kolem mokro, protože Á molek provedl jeden přetřepání vodou.

â€žTo je myšička hrdinka, měla bychom jí dát svobodu odměnou za statečnost,â€œ prohlásil Michal.

â€žTo by
si určitě zasloužila, ale jak to chceš udělat?â€œ

Michal
na chvíli zmizel v kuchyni a pak se vrátil s dlouhými kleštěmi na grilování.

â€žDrapsnu
ji do těch kleští a vyhodím na zahradu,â€œ řekl.

Jak Á™ekl, tak neudÁ›lal. Jakmile se totiÁ¼ pÁ™iblÁ-Á¼il k vystresovanÁ© myÁ›ji, zaÁ•ala okamÁ¼itÁ› pÁ-skat a vyskakovat proti jeho holÁ½m nohÁ›m. Ta malÁ› myÁ›jiÁ•ka hnala velkÁ©ho chlapa pÁ™es pÁ™l mÁ-stnosti. Já› uÁ¼ jsem v tÁ© chvÁ-li stÁ›la na posteli a pÁ™ipadalo mi to nesmÁ-rnÁ› komickÁ©. Pak jeÁ›tÁ› o nÁ›co vÁ-ce, kdyÁ¼ jsme na tÁ© posteli, po dalÁ›m pokusu s kleÁ›tÁ›mi, stÁ›li oba. Za nÁ›mi se kryl Á molek s najeÁ¼enÁ½m ocasem. MyÁ› se pokaÁ¼dÁ© vrÁ›tila na stejnÁ© mÁ-sto a nespustila z nÁ›s svÁ© Á•ernÁ© korÁ›lky.

Á€ŽKdyby nÁ›s nÁ›kdo vidÁ›l, tak by se bavil vÁ-c neÁ¼ u vÁ›s v divadle,Á€œ utÁ-rala jsem si slzy od smÁ-chu. Á€ŽCo hadice od vysavaÁ•e? TÁ™eba by do nÁ- vlezla jako do myÁ›jÁ-dÁ-ry, co myslÁ-Á›?Á€œ napadlo mÁ›.

SedÁ›li jsme na posteli a pÁ™emÁ½Á›leli, jak se dostaneme k vysavaÁ•i, protoÁ¼e cesta vedla kolem myÁ›ji. NaÁ›tÁ›stÁ- si Michal vzpomnÁ›l, Á¼e mÁ› za dveÁ™mi atelieru, kterÁ© byly na opaÁ•nÁ© stranÁ›, dlouhou roli prÁ-svitnÁ©ho papÁ-ru. PÁ™inesl ji, z jednÁ© strany ucpal hadrem a pÁ™istrÁ•il k myÁ›jce. Ta, kdyÁ¼ uvidÁ›la dÁ-ru, hned byla v nÁ-. Michal rouru rychle zvedl, pÁ™iskoÁ•il k oknu a obloukem hodil malou bojovnici do trÁ›vy. V mÁ¼iku byla pryÁ•.

Takhle tedy dopadl Á molkÁ›v prvnÁ- lov a bohuÁ¼el i poslednÁ-. Asi po mÁ›sÁ-ci se podle domovnice, kterÁ› nÁ›m to pÁ™iÁ›la Á™Á-ct, najednou objevil na zahradÁ› dobrman, kterÁ½ dÁ›vÁ›Á™ivÁ©ho Á molka oÁ›klivÁ› poranil. Á€enda mu asi nestihla Á™Á-ct, Á¼e pÁ™ed psy se musÁ- prchat. PÁ™iplazil se v Á¼alostnÁ©m stavu pod Á€žkoÁ•iÁ- oknoÁ€œ, kde ho Á€enda olizovala a zoufale mÁ›oukala, aby nÁ›s pÁ™ivolala. I kdyÁ¼ jsme ho okamÁ¼itÁ› odvezli k veterinÁ›Á™i, stejnÁ› chudÁ›Á•ek druhÁ½ den poÁ›jel. U koho byla nÁ›vÁ›tÁ›va s dobrmanem, to jsme se nikdy nedozvÁ›dÁ›li.

Á€enda nÁ›kolik dnÁ- chodila a poÁ™Á›d svÁ©ho kamarÁ›da volala a hledala. Bylo moc smutnÁ© ji pozorovat. Potom nÁ›s ale pÁ™ekvapila. SkoÁ•ila mi veÁ•er na klÁ-n, aby se pomazlila a jak jsem ji tak hladila, pÁ™iÁ›la mi nÁ›jakÁ› tlustÁ›.

Á€ŽMichale, mÁ›m pro tebe novinku,Á€œ nakoukla jsem do atelieru, Á€ŽÁ€enda bude mÁ-t koÁ›ata.Á€œ MIA KOBOSILOVÁ•